

Oponentský posudek na bakalářskou práci sl. Zuzany Lánové „Institucionalizace muslimského vyznání ve Francii na základě principů laicity“

Předložená bakalářská práce sl. Zuzany Lánové „Institucionalizace muslimského vyznání ve Francii na základě principů laicity“ je věnována tématu, které se alespoň v posledních dvaceti letech několikrát dostal dopředí zájmu médií, a to jak ve Francii, tak v zahraničí (první aféra ohledně nošení muslimského šátku se odehrála na konci 80. let a již tehdy se řešila na bázi aplikace laicity). Práce je však zaměřena úžeji, než na pouhou otázku definice a možnosti aplikace již klasického principu laicity, ať jej pojmem jako princip, nebo jako sadu principů (což je autorčin přístup).

Problematika institucionalizace muslimského vyznání, resp. hledání legitimních a uznávaných institucí, které by se mohly stát partnery pro představitele státu a místních úřadů, je tématem základním a důležitým. Přesto způsob, jakým se autorka ujala problému, není vždy úplně nejšťastnější.

Je možné, že problém tkví v ne vždy úplně přesné interpretaci událostí či pojmů, což vede k následné nepřesné formulaci otázek a problémů. Např. na str. 9 píše autorka, že v roce 1789 došlo k první proměně vztahu církve a francouzského státu, a to poté, co majetek církve připadl francouzskému národu...“: nejdřív ale padlo rozhodnutí o znárodnění církevního majetku, a až následně došlo k řešení dalších otázek (majetek církve jen tak „nepřipadl“). Tady i jinde ve své práci zapomíná autorka, že jde primárně o politické rozhodnutí, které samo o sobě bylo výsledkem dlouhých debat, nikoliv náhleho až náhodného incidentu.

Jednoznačně se také musí zákon z r. 1905 chápat jako politický útočný nástroj republiky proti katolické církvi, a to ve jménu demokratizace společnosti (tedy jejího odříznutí od katolické církve, tehdy ještě všudypřítomné a do všeho zasahující). K tomu dva komentáře: laicity byl princip existující dávno předtím, než vznikla otázka jeho aplikace na jiné náboženství, které však na rozdíl (a to je velmi zásadní rozdíl) od katolického vyznání nemá církev. V tom je základní problém, který se v této práci řeší.

Celkově by se měly francouzské názvy lépe překládat do češtiny, i zde dochází k posunutí významů (UOIF, str. 20 není Unie francouzských islámských organizací nýbrž Unie islámských organizací ve Francii, CORIF, str. 23, není náboženská rada pro islám ve Francii, ale rada pro reflexi o islámu ve Francii).

Poznámkový aparát je dostatečný a literatura je správně použita.

Práce splňuje požadavky kladené na bakalářskou práci, proto ji doporučuji k obhajobě.

Navrhuji ohodnocení dobře až velmi dobře.

V Praze dne 12.6.2012

Doc. Michel Perottino, PhD.

Příloha

Oponentský posudek na bakalářskou práci sl. Zuzany Lánové „Institucionalizace muslimského vyznání ve Francii na základě principů laicity“

1. VZTAH SCHVÁLENÝCH TEZÍ A VÝSLEDNÉ PRÁCE

		1. Odpovídá schváleným tezím	2. Odchyluje se od tezí, ale odchýlení je vhodné a v práci zdůvodněné	3. Odchyluje se od tezí a odchýlení není vhodné a v práci zdůvodněné	4. Neodpovídá schváleným tezím
1.1.	Cíl práce	X			
1.2.	Metoda práce	X			
1.3.	Struktura práce	X			

2. HODNOCENÍ OBSAHU VÝSLEDNÉ PRÁCE

		Hodnocení známkou
	bakalářské práce:	
2.1	Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu	2-3
2.2	Schopnost kriticky vyhodnotit prostudovanou literaturu	3
2.3	Úroveň zpracování materiálu, resp. zvládnutí techniky empirického výzkumu	2-3
2.4	Schopnost sestavit a použít soubor metod přiměřený cíli	2-3
2.6	Původnost práce, přínos práce k rozvoji oboru	2

^{*)} Vyplňujte číslicí na škále 1 – 2 – 3 – 4 (výborné – velmi dobré – dobré – nedostatečné)

3. HODNOCENÍ KONEČNÉ PODOBY VÝSLEDNÉ PRÁCE

		Hodnocení známkou
	bakalářské práce:	
3.1	Logičnost struktury práce	2-3
3.2	Zvládnutí terminologie oboru	2-3
3.3	Úroveň poznámkového aparátu	1
3.4	Dodržení citační normy	1
3.5	Oprávněnost a vhodnost příloh	
3.6	Jazyková a stylistická úroveň práce (pokud je opakovaně porušována platná kodifikace pravopisné normy, hodnotte stupněm 4!)	1-2
3.7	Grafická úprava	1-2

^{*)} Vyplňujte číslicí na škále 1 – 2 – 3 – 4 (výborné – velmi dobré – dobré – nedostatečné)